

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til en baade velvillig og hurtig Behandling." Og Ordføreren for det konservative Folkeparti, Hr. Oberst Parkov, begyndte, som Venstres Ordfører sluttede, med at udtale sit Partis Tilslutning til Principperne i Lovforslaget, som han ligeledes anbefalede, saaledes at daværende Indenrigsminister Rode kunde takke for den overordentlig velvillige Stemning; der havde mødt hans Forslag, „et Udtryk for, i hvor høj Grad Forstaaelsen af denne Lovgivnings Berettigelse er fremme i vor Befolkning," som Ministeren udtrykte sig. Naar Lovforslaget desuagtet var nogle Maaneder om at naa herover i Landstinget, skyldtes det derfor ingenlunde Uenighed om Ønskeligheden af dets Gennemførelse, men alene Ønsket om at afbalancere det uheldige i de skarpe Trangsgrenser, man hidtil havde haft i denne Lovgivning, ved Indførelsen af en glidende Trangsgrense, et Forslag af Direktør Jensen-Sønderup, og et Forslag, der i Princippet mødte Sympati egentlig fra alle Sider, men om hvis endelige Gennemførelse man ikke kunde opnaa Enighed af Grunde, som jeg ikke finder det rimeligt at komme nærmere ind paa i Dag, idet Ændringsforslagene ikke tilsigtede at sinke Lovforslaget, endsigse bringe det til at strande. At den sidste Paastand er rigtig, fremgaar til Overflod af begge de konservative Ordføreres Udtalelser i Folketinget ved anden Behandling, idet Hr. Jensen-Sønderup udtalte følgende: „Jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger, bl. a. fordi jeg har set et og andet Sted, at det da omsider lykkedes i Udvalget at overvinde den Modstand, der fra Venstres Side var rejst mod Forslaget. Jeg vil gerne slaa dette ned. Der har ikke fra Venstres Side været nogen som helst Modstand mod Lovforslaget, og naar mit Navn findes blandt dem, der har været Ændringsforslagsstillere, vil jeg understrege, at det kun er blevet Tilfældet, fordi Flertallet har ønsket, at jeg skulde stille de Ændringsforslag, jeg har stillet. Jeg har udtrykkelig betonet, at jeg ikke vilde være med til at lægge nogen som helst Sten i Vejen for Lovforslaget, men da der fremkom Ønske om, at man skulde gøre et Forsøg paa at faa en Ordning i den af mig antydede Retning, har jeg ikke villet undslaa mig for at prøve at sætte op paa Papiret, hvorledes saadanne Ændringer maatte se ud." Det konservative Partis Ordfører sluttede sig egentlig ganske hertil, idet han sagde: „Jeg vil

derfor gerne understrege, at Arbejdet fra alle Sider i Udvalget er sket med det Maal for Øje, at der skulde komme til at foreligge en enstemmig Indstilling og en Indstilling, som i det store og hele byggede paa Lovforslaget, saaledes som det forelaa i sin oprindelige Form."

Man vil altsaa se, at for Folketingets Vedkommende herskede der en fuldkommen Idyl, og saaledes skete det da ogsaa, at dette Lovforslag, kun et Par Uger før de berømte eller berygtede Paaskedage i Fjor, kunde forlade Folketinget enstemmigt vedtaget af alle Partier, endda i udvidet og betydelig forbedret Skikkelse. Det vedtagne Forslag i den Form, hvori det altsaa blev oversendt her til Tinget, saa saaledes ud: For det første var Enkemændene tagne med, for det andet var Formuetrangsgrenserne for Enkers Vedkommende forhøjede fra 4 000 til 8 000 Kr. med et Tillæg af 1 000 Kr. for hvert Barn, medens Regeringsforslaget her kun havde 500 Kr.; for det tredje blev Indtægtsgrænserne for Enkemænds Vedkommende forhøjet med fra 400 til 600 Kr. og blev derefter, henholdsvis for Enkemænd og Enker, i Hovedstaden 2 400 og 1 800 Kr., i Købstæderne og visse større Landkommuner 2 100 og 1 600 Kr. og i det øvrige Land 1 800 og 1 400 Kr. med et Tillæg af 200 Kr. for hvert Barn; der indførtes altsaa en Tredeling, medens man i Regeringsforslaget kun havde sondret mellem Hovedstaden og det øvrige Land; for det fjerde blev der ændret noget ved selve Børnebidraget, idet dette blev sat en Trediedel lavere for Enkemændsbørn og i øvrigt varierede efter Barnets Alder og Opholdssted fra 200 og ned til 80 Kr. for Børn og Enkemænd og fra 300 ned til 120 Kr. for Børn af Enker.

Tilslutningen var altsaa enstemmig i Folketinget, og det til Trods for, at Udgifterne efter Folketingets Behandling af Forslaget beregnedes til ca. 6 Mill. Kr. for Stat og Kommune, ca. 4½ Mill. Kr. mere end for Finansaaret 1918—19, et Beløb, som jeg for øvrigt finder alt for højt anslaaet.

Det saaledes smukt pyntede Fartøj afgik altsaa i Solskin og Fæststemning fra Folketinget og arriverede til Landstinget den 17. Marts i Fjor. Jeg tør ikke paa staa, at der var egentlig Solskin over Forhandlingerne her ved første Behandling. Jeg vil nærmest karakterisere Stemningen som mildt Graavejr, repræsenteret ved det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (I. A. Hansen), der protesterede imod Indenrigs-